

Kraków, 18.12.2024

UNIwersytet
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

Dr hab. Marta Najda-Janoszka, prof. UJ
Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej
Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

**Ocena osiągnięć naukowych dr Angeliki Wodeckiej-Hyjek w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości**

Wydział Zarządzania
i Komunikacji Społecznej

Instytut
Przedsiębiorczości

1. Podstawy formalne sporządzenia recenzji

Podstawą prawną do sporządzenia recenzji jest pismo prof. dr hab. Sławomira Śmiecha, Prorektora ds. Nauki Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie z dnia 26 września 2024 roku, informujące o powołaniu mnie przez Radę Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Angeliki Wodeckiej-Hyjek w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Podstawę prawną sporządzenia recenzji stanowiły przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.).

Recenzję sporządzono na podstawie dokumentacji przedłożonej przez Habilitantkę:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauk ekonomicznych, w dyscyplinie: nauk o zarządzaniu i jakości,
- dane wnioskodawcy (Załącznik 1),
- dokument potwierdzający nadanie stopnia doktora w dziedzinie nauk ekonomicznych (Załącznik 2),
- autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych w języku polskim (Załącznik 3),
- wykaz osiągnięć naukowych (Załącznik 4),
- nośnik danych zawierający elektroniczną wersję złożonych dokumentów, w tym kopie oświadczeń współautorów, poświadczenia odbytego stażu, otrzymanych nagród (Załącznik 5)
- monografia A. Wodecka-Hyjek, *Koncepcja oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej*, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków, 2023 (ISBN 978-83-7252-891-9) wskazanej jako osiągnięcie naukowe wynikające z zapisów ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.).

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4
PL 30-348 Kraków
tel. +48(12) 664 5579
tel. +48(12) 664 5578

Oświadczam, że nie jestem współautorką żadnej z przedłożonych publikacji, ani recenzentką w procesach wydawniczych publikacji wskazanych we wniosku.

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

UNIwersYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

2. Podstawowe informacje o Habilitantce

Za istotny punkt początkowy na ścieżce rozwoju naukowego Pani dr Angeliki Wodeckiej-Hyjek można uznać ukończenie w 1998 roku studiów magisterskich na kierunku zarządzanie i marketing, i uzyskanie tytułu zawodowego magistra na Wydziale Zarządzania Akademii Ekonomicznej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie). Od początku swojej kariery naukowej Habilitantka związana jest z Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie. Po ukończeniu studiów magisterskich została zatrudniona na Wydziale Zarządzania tejże uczelni na stanowisku asystenta w Katedrze Metod Organizacji i Zarządzania. W 2006 roku ukończyła Studium Doskonalenia Pedagogicznego Akademii Ekonomicznej w Krakowie (obecnie Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie). Rok później, w 2007 roku, uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu. Od 2007 roku do chwili obecnej pracuje na stanowisku adiunkta na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie w Katedrze Metod Organizacji i Zarządzania. W 2020 roku uzyskała certyfikat tutora w Szkole Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense. Ponadto od tego samego roku pełni funkcję Dyrektora kierunku Kadry i Płace w Krakowskiej Szkole Biznesu Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie.

Wydział Zarządzania
i Komunikacji Społecznej

Instytut

Przedsiębiorczości

3. Kryterium I – weryfikacja posiadania stopnia doktora (art. 219 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Dr Angelika Wodecka-Hyjek uzyskała stopień doktora nauk ekonomicznych, nadany Uchwałą Rady Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie w 2007 roku na podstawie rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Outsourcing w doskonaleniu organizacji urzędów administracji samorządowej”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Janusz Czekaj, natomiast recenzentami byli dr hab. Wanda Błaszczyk, prof. UŁ oraz prof. dr hab. Arkadiusz Potocki.

Wniosek: Pierwszy wymóg ustawy został spełniony.

4. Kryterium II – ocena osiągnięcia naukowego (art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Za wskazane osiągnięcie naukowe, w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, dr Angelika Wodecka-Hyjek wskazała autorską monografię opublikowaną w całości pt. „Koncepcja oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej”, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, seria specjalna „Zeszyty Naukowe: Monografie” (nr 275, Kraków 2023, ISBN 978-83-7252-891-9), której recenzentkami wydawniczymi były prof. dr hab. Aldona Frąkiewicz-Wronka oraz prof. dr hab. Beata Glinka.

Monografia ma łączną objętość 336 stron, w tym: 14 str. wprowadzenia, 263 str. części właściwej, 9 str. zakończenia, załącznik w postaci kwestionariusza obejmujący 6 str. oraz wykazy: 14 rysunków, 68 tabel, oraz spis literatury obejmujący 591 pozycji, strony redakcyjne.

Osiągnięcie naukowe oceniono pod względem wkładu w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości, w szczególności uwzględniając kwestie merytoryczne i metodyczne. W ramach przeprowadzonej oceny odniosłam się do a) doboru tematu, b) celów pracy, hipotez

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

badawczych c) doboru metod i narzędzi badawczych d) wartości naukowej pracy i jej wkładu do nauk o zarządzaniu i jakości.

a. Dobór tematu

Dobór tematu monografii „Koncepcja oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej” należy uznać za trafny i odpowiadający współczesnym dyskusjom w naukach o zarządzaniu i jakości. Habilitantka podejmuje istotny problem badawczy dotyczący przedsiębiorczości publicznej na poziomie lokalnym, co ma szczególne znaczenie w kontekście specyfiki polskich gmin. Praca skutecznie identyfikuje trzy luki badawcze: teoretyczną, metodyczną i empiryczną. Luka teoretyczna dotyczy braku spójnych konstrukcji przedsiębiorczości publicznej w odniesieniu do polskich realiów. Luka metodyczna obejmuje niedostatek narzędzi pomiarowych uwzględniających specyfikę instytucji samorządowych, a luka empiryczna wskazuje na niedostateczne badania przedsiębiorczości publicznej na poziomie lokalnym. Mimo to argumentacja uzasadniająca wybór gmin jako obiektu badań jest rozproszona i niewystarczająco rozwinięta w kluczowych częściach monografii, takich jak wprowadzenie i rozdział metodyczny. Brakuje jednoznacznego podkreślenia, dlaczego badania na poziomie gmin są kluczowe dla przedsiębiorczości publicznej oraz jaki wkład te analizy wnoszą do ogólnoświatowego dorobku wiedzy na ten temat. Polskie gminy, choć przedstawiane jako unikalny przykład transformacji postkomunistycznej, wymagają bardziej precyzyjnego osadzenia w kontekście międzynarodowych badań nad rolą lokalnych struktur w generowaniu wartości publicznej. Wykorzystana literatura wskazuje również na ograniczony udział najnowszych badań, co ogranicza aktualność argumentacji. Choć praca trafnie odwołuje się do klasycznych ujęć w przedsiębiorczości publicznej, włączenie bardziej współczesnych źródeł mogłoby wzmocnić jej naukowy potencjał. Pomimo tych niedoskonałości, monografia skutecznie operacjonalizuje koncepcję przedsiębiorczości publicznej, proponując model oparty na trzech wymiarach: innowacyjności, proaktywności i podejmowaniu ryzyka. Stanowi ona wartościowy wkład w rozwój teorii przedsiębiorczości publicznej, z potencjałem do adaptacji na gruncie międzynarodowym.

Wydział Zarządzania

i Komunikacji Społecznej

Instytut

Przedsiębiorczości

Konkludując dobór tematu oceniam jako trafny i odpowiadający współczesnym dyskusjom w ramach nauk o zarządzaniu i jakości. Niemniej, argumentację dotyczącą luk badawczych uznaję za niepełną.

b. Cele opracowania, hipotezy badawcze

We wstępie monografii wskazano, że celem głównym pracy jest „opracowanie koncepcji oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej przez skonstruowanie autorskiego modelu badawczego uwzględniającego specyfikę sektora publicznego oraz metodyki jego zastosowania.” (s. 16). Cel jest jasno określony i odpowiada wymaganiom stawianym celom naukowym, ponieważ precyzuje zarówno przedmiot badań (przedsiębiorczość publiczna w samorządzie), jak i zakres działań (opracowanie modelu i metodyki jego zastosowania). W tym samym brzmieniu przedstawiono cel w rozdziale metodycznym (Rozdział 5, s. 211). Takie powtórzenie jest jak najbardziej zasadne, zapewnia spójność i klarowność narracji w ramach opracowania. Cel główny choć precyzyjny, nie w pełni eksponuje kluczowe ukierunkowanie na poziom gmin, które stanowią centralny obiekt analizy w monografii. Podkreślona w pracy luka badawcza dotyczy właśnie szczebla lokalnego, a specyfika gmin – ich bliskość obywatelom, ograniczone zasoby oraz instytucjonalne i kulturowe uwarunkowania – jest fundamentem

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

opracowanego modelu. Cel w obecnym brzmieniu mógłby bardziej akcentować, że badanie skupia się na odpowiedzi na wyzwania lokalnego kontekstu i tym samym stanowi wkład zarówno w praktykę zarządzania publicznego, jak i rozwój teorii przedsiębiorczości publicznej.

Cele szczegółowe pracy zostały podzielone na trzy kategorie: poznawcze, metodyczne i praktyczne, co zapewnia logiczną strukturę i szeroką perspektywę badania (s. 17; 211-212). Są one spójne z celem głównym i obejmują kluczowe aspekty jego realizacji. Niemniej zauważalny jest brak wyraźnego uwzględnienia specyfiki gmin w celach poznawczych, co było oczekiwane w kontekście ukierunkowania wysiłku badawczego i refleksji na poziom lokalny. Cele metodyczne sformułowano prawidłowo, podkreślając znaczenie opracowania modelu i metodyki jako wkładu w rozwój teorii przedsiębiorczości publicznej. Natomiast cele praktyczne, ograniczone do ogólnych rekomendacji, nie wyjaśniają, w jaki sposób wyniki badań mogą wspierać innowacyjność czy efektywność polskich gmin. Dodatkowo wskazanie ograniczeń badania jako celu jest uchybieniem metodycznym, gdyż takie kwestie powinny być elementem analizy kontekstu, a nie formułowane jako cel sam w sobie.

Sformułowane pytania badawcze (s. 18) stanowią istotny element ram koncepcyjnych pracy, gdyż precyzują zakres badania i tworzą logiczne powiązanie między celami a hipotezami. Pytania są zwięzłe, klarowne i trafnie odnoszą się do kluczowych aspektów badania, takich jak uwarunkowania przedsiębiorczości publicznej, jej związku z wartością tworzoną dla interesariuszy oraz złożoność relacji mediacyjnych. Warto jednak zauważyć, że w obecnym brzmieniu pytania w większym stopniu odnoszą się do ogólnych ram teoretycznych, podczas gdy uwzględnienie specyfiki gmin jako szczególnego obiektu analizy mogłoby wzbogacić ich praktyczny kontekst. Dodatkowo pytania badawcze nie zostały wyeksponowane ani przywołane w innych częściach monografii, co osłabia ich rolę jako integralnego elementu ram koncepcyjnych. Brakuje wyraźnych odniesień do pytań w rozdziale metodycznym (rozdział 5) oraz w analizie wyników, co mogłoby wzmocnić spójność narracji i lepiej ukazać związek między założeniami badania a jego realizacją empiryczną.

Przyjęte w pracy hipotezy badawcze koncentrują się na kluczowych zależnościach między przedsiębiorczością publiczną w gminach a jej determinantami, takimi jak otoczenie systemowe, system zarządzania urzędem oraz uwarunkowania kulturowe, a także ich wpływem na wartość tworzoną dla interesariuszy (s. 18-19; 214-231). Podział hipotez na trzy grupy – dotyczące wpływu uwarunkowań na przedsiębiorczość publiczną, powiązań między przedsiębiorczością publiczną a wartością dla interesariuszy oraz mediacyjnej roli przedsiębiorczości – świadczy o logicznej i przemyślanej konstrukcji badania. Spójność hipotez z modelem badawczym przedstawionym w pracy (Rys. 5.1) potwierdza ich osadzenie w teoretycznych założeniach pracy, co wzmacnia ich zasadność w kontekście przyjętego celu. Silną stroną hipotez jest ich wyraźne odniesienie do specyfiki lokalnego szczebla administracji publicznej, co koresponduje z przyjętą w pracy koncentracją na poziomie gmin. Uwzględnienie mediacyjnej roli przedsiębiorczości publicznej w relacji między uwarunkowaniami a wartością dla interesariuszy dodatkowo podkreśla złożoność badanych zależności i wskazuje na próbę uchwycenia wielowymiarowego charakteru przedsiębiorczości publicznej. Konstrukcja hipotez jest precyzyjna, co ułatwia ich weryfikację w badaniu empirycznym. Mimo wymienionych zalet, hipotezy w większości odnoszą się do dobrze znanych i szeroko omawianych w literaturze zależności. Komentarz towarzyszący hipotezom powinien bardziej szczegółowo i wyraźnie uzasadniać wybór tych zależności, wskazywać ich szczególne znaczenie w kontekście badania. Dodatkowo, zastanawiający jest brak uwzględnienia technologii cyfrowych oraz

cyfryzacji w grupach czynników warunkujących, mimo że są one powszechnie uznawane za istotne w kontekście współczesnego zarządzania publicznego. Podkreślono to również w opracowaniu, omawiając m.in. współzarządzanie w erze cyfrowej oraz transformację cyfrową w sektorze publicznym.

Po zapoznaniu się z głównym celem pracy, celami szczegółowymi oraz hipotezami stwierdzam, że są one logicznie powiązane i spójne z przyjętymi ramami koncepcyjnymi. Chociaż odnotowano pewne drobne niedociągnięcia, to nie wpływają one na pozytywną ocenę ram koncepcyjnych pracy.

c. *Metodyka badań*

W pracy dokonano analizy i krytycznej oceny piśmiennictwa w wielowątkowym obszarze przedsiębiorczości publicznej, obejmującym różnorodne konteksty teoretyczne i praktyczne. Zakres literatury obejmuje spektrum publikacji od początku XIX wieku do współczesności, co pozwala na uwzględnienie ewolucji pojęcia oraz jego wielowymiarowości. W toku badań zastosowano również systematyczny przegląd literatury, który koncentrował się na pracach opublikowanych w latach 1960–2023 w bazach Web of Science (WoS) i Scopus. W ramach tego przeglądu zastosowano narzędzia analizy bibliometrycznej, takie jak VOSviewer, co umożliwiło identyfikację głównych trendów w literaturze, analizę współwystępowania słów kluczowych oraz zbadanie struktury powiązań pomiędzy publikacjami. Wyniki przeglądu systematycznego zostały szczegółowo zaprezentowane w rozdziale 3, stanowiąc podstawę dla dalszej dyskusji teoretycznej oraz analizy badawczej.

Jednak przyjęte podejście do systematycznego przeglądu literatury budzi pewne wątpliwości w zakresie precyzji i spójności realizacji oraz opisu. W tabeli przedstawionej w rozdziale 3 (s. 101) brakuje jasnych kryteriów włączania i wykluczania, co utrudnia ocenę kompletności analizowanego zbioru. Nie wyjaśniono w sposób przejrzysty, jakie dokładnie zasady przyjęto przy selekcji prac ani dlaczego nie zastosowano standardowych procedur, takich jak integracja wyników i eliminacja duplikatów z obu baz danych, co jest powszechną praktyką w ramach systematycznych przeglądów literatury obejmujących kilka baz danych. W opracowaniu ograniczono się do odrębnej analizy wyników z baz WoS i Scopus, bez stosownego uzasadnienia rozdzielnego traktowania wyników. Dodatkowym problemem jest wskazane w opisie ograniczenie analizowanych prac do publikacji w otwartym dostępie (*open access*). W pracy nie podano uzasadnienia dla tego kryterium, co budzi wątpliwości w kontekście dostępu uczelni do płatnych zasobów baz naukowych. Tego rodzaju ograniczenie mogło wpłynąć na zawężenie zbioru analizowanych publikacji, a tym samym na potencjalne pominięcie istotnych opracowań. Jednocześnie w kolejnych etapach pracy analiza wyników przeglądu literatury wydaje się odnosić do całości zbioru, a nie tylko do publikacji *open access*, co wskazuje na brak konsekwencji w zastosowaniu tego kryterium. Tego rodzaju niespójność metodyczną należałoby wyjaśnić, aby uniknąć wrażenia arbitralności w procesie selekcji literatury.

Ponadto, pomimo starannego opisu wyników przeglądu literatury, w rozdziale 3 nie sformułowano jednoznacznie luk badawczych, które są kluczowym elementem wartości naukowej przeglądu systematycznego. Analiza bibliometryczna, choć zaawansowana technicznie, koncentrowała się głównie na ilościowych aspektach publikacji, takich jak częstość współwystępowania słów kluczowych czy analiza klastrów tematycznych, bez wyraźnego przełożenia na zidentyfikowanie niedostatków w dotychczasowych badaniach. Choć luki

Wydział Zarządzania

i Komunikacji Społecznej

Instytut

Przedsiębiorczości

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

badawcze zostały wskazane w dalszych częściach pracy, w tym w rozdziale 5, ich źródła nie zostały jednoznacznie powiązane z wynikami przeglądu systematycznego.

Zgodnie z zapisem ujętym we wprowadzeniu w opracowaniu zastosowano podejście instytucjonalne jako kluczową ramę teoretyczną do zrozumienia i oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej. Podejście to uwzględnia zarówno presję zewnętrzną, jak i wewnętrzne mechanizmy transformacji organizacyjnej, podkreślając rolę przedsiębiorczości instytucjonalnej w zmianie i adaptacji struktur oraz procedur w organizacjach publicznych. Konsekwentnie, w opracowanym modelu badawczym przyjęto, że przedsiębiorczość publiczna w jednostkach administracji samorządowej jest uwarunkowana przez otoczenie systemowe, kulturę organizacyjną oraz zarządzanie zasobami ludzkimi. Przedsiębiorczość ta, zdefiniowana poprzez wymiary innowacyjności, proaktywności i podejmowania ryzyka, prowadzi do tworzenia wartości dla interesariuszy, co wyraża się w poprawie jakości usług publicznych oraz zwiększeniu efektywności działań organizacyjnych. Warto jednak zauważyć, że choć przyjęty model badawczy odwołuje się do procesowego ujęcia przedsiębiorczości instytucjonalnej (tworzenie istotności, łagodzenie zastrzeżeń i instytucjonalizowanie zmiany), to jednak odniesienia te mają charakter pośredni i nie zostały wprost i jednoznacznie powiązane z poszczególnymi zmiennymi oraz ich komponentami. Rozwinięcie argumentacji umożliwiłoby bardziej czytelne powiązanie założeń teoretycznych z praktycznymi aspektami przedsiębiorczości publicznej w badanym modelu.

Procedura badawcza dotycząca oceny przedsiębiorczości publicznej została przeprowadzona w sposób wieloetapowy, obejmując fazy konceptualizacji, operacjonalizacji, walidacji i pomiaru. Operacjonalizacja przedstawiona w tabelach 5.7 (s. 227) i 5.8 (s. 230) jest zgodna z literaturą przedmiotu i dostosowana do specyfiki sektora publicznego, co stanowi jej istotny atut. Przyjęty podział na „Komponent”, „Składowe” i „Charakterystykę” jest logiczny, choć nie do końca jednoznaczny. W kolumnie „Charakterystyka” zamiast szczegółowego rozwinięcia wskaźników często opisano procesy lub podano przykłady działań, co może utrudniać ich interpretację w kontekście operacyjnego zastosowania. Doprecyzowanie nazwy tej kolumny, np. na „Opis działań”, oraz uzupełnienie tabel o dodatkową kolumnę zawierającą konkretne wskaźniki ilościowe i jakościowe byłoby wartościowe, ponieważ ułatwiłoby interpretację danych i ich aplikację w badaniach empirycznych. Dodatkowo, rozważenie kategoryzacji wskaźników według ich charakteru (np. ilościowe, jakościowe) lub funkcji (procesowe, efektywnościowe, wynikowe) mogłoby nie tylko zwiększyć przejrzystość operacjonalizacji, ale również podnieść jej praktyczną wartość w analizach nad przedsiębiorczością publiczną.

W badaniach przyjęto ilościową perspektywę badawczą, zgodną z ramami koncepcyjnymi. Jako główny instrument zastosowano ankietę opartą na przeprowadzonej konceptualizacji i operacjonalizacji przedsiębiorczości publicznej, zawierającą pytania zamknięte oraz skalę Likerta, co umożliwiło ilościową analizę danych. Walidacja narzędzia badawczego obejmowała walidację fasadową z udziałem 13 ekspertów (samodzielnych pracowników naukowych, prezydentów miast), która doprowadziła do redukcji pytań dotyczących obowiązków wynikających z prawa oraz trudnych do zrozumienia zagadnień. Pierwotnie wybrana pięciowymiarowa orientacja przedsiębiorcza została zmieniona na trójwymiarową (wykluczono autonomię i agresywność konkurencyjną, traktując je odpowiednio jako antecedencję i aspekt nieadekwatny do sektora publicznego). Kategorię kontekstu organizacyjnego połączono z systemem zarządzania, a badanie kultury przedsiębiorczości zawężono do aspektów kulturowych zasobów ludzkich. W ramach walidacji konstruktów przeprowadzono pilotaż w 22

urzędach gmin, co skutkowało doprecyzowaniem pytań, ograniczeniem badań do poziomu gmin oraz wprowadzeniem podziału na typy gmin (miejskie, miejsko-wiejskie, wiejskie) i wielkość urzędów.

Badania właściwe przeprowadzono w okresie od marca do maja 2021 roku. Ankieta internetowa została rozesłana do wszystkich 2477 urzędów gminnych w Polsce za pomocą oficjalnych adresów e-mail, dostępnych w bazie teleadresowej JST. Ostatecznie zebrano 288 wypełnionych kwestionariuszy, które obejmowały odpowiedzi z urzędów gmin reprezentujących różne województwa w Polsce. Wśród respondentów dominowali sekretarze urzędów, kierownicy działów organizacyjnych oraz wójtowie i prezydenci miast. Analiza statystyczna zebranych danych objęła testy parametryczne, takie jak jednoczynnikowa analiza wariancji (ANOVA) i test post hoc Tukeya, zastosowane do oceny różnic między grupami, a także regresję wieloraką do badania zależności między zmiennymi. Do weryfikacji modelu i analizy mediacji przedsiębiorczości publicznej w relacji między uwarunkowaniami a wartością dla interesariuszy zastosowano narzędzia statystyczne PROCESS oraz SMART-PLS 4. wykorzystaniem procedury bootstrap, co umożliwiło ocenę istotności ścieżek w modelu badawczym. Analiza pozwoliła na weryfikację hipotez badawczych, ocenę spójności konstruktów oraz identyfikację związków między uwarunkowaniami, wymiarami przedsiębiorczości publicznej a tworzeniem wartości dla interesariuszy.

d. Wartość naukowa pracy i jej wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości

Struktura pracy została opracowana w układzie teoretyczno-empirycznym, zgodnym z wymaganiami badań naukowych, co umożliwiła systematyczną realizację założonych celów badawczych. Praca składa się z sześciu rozdziałów, których układ odzwierciedla spójne przejście od podstaw teoretycznych do analizy empirycznej i wniosków.

Rozdział pierwszy dostarcza interdyscyplinarnego spojrzenia na przedsiębiorczość, uwzględniając perspektywy ekonomii, zarządzania, psychologii i socjologii, co czyni go solidnym wprowadzeniem do dalszych analiz. Jego wartością jest oparcie treści na klasycznych i współczesnych opracowaniach, choć miejscami dominacja starszych źródeł może ograniczać aktualność w kontekście dynamicznie zmieniających się wyzwań w obszarze przedsiębiorczości. Przejścia między różnymi perspektywami teoretycznymi bywają nieprecyzyjne, co osłabia spójność argumentacji. Dodatkowo, występuje pewien niedosyt krytycznego odniesienia do ograniczeń związanych z adaptacją interdyscyplinarnych ujęć do specyfiki sektora publicznego.

Rozdział drugi przedstawia ewolucję zarządzania publicznego, uwzględniając kluczowe modele, takie jak tradycyjne zarządzanie biurokratyczne, nowe zarządzanie publiczne, współzarządzanie publiczne oraz cyfrowa era współzarządzania. Rozdział w sposób systematyczny ukazuje zmieniające się paradygmaty w zarządzaniu sektorem publicznym, co pozwala na zrozumienie szerszego kontekstu teoretycznego przedsiębiorczości publicznej. Na uwagę zasługuje podkreślenie roli współpracy międzysektorowej oraz cyfryzacji jako czynników wpływających na ewolucję tych modeli, co wzmacnia aktualność analizy. Wykorzystana literatura obejmuje zarówno klasyczne opracowania, które dobrze oddają podstawy teoretyczne, jak i bardziej współczesne źródła, szczególnie w zakresie cyfrowego zarządzania. Niemniej jednak w części dotyczącej najnowszych modeli zarządzania można dostrzec pewną dominację starszych opracowań, co ogranicza możliwość uchwycenia

najbardziej aktualnych wyzwań, takich jak dynamiczne zmiany w strukturach zarządzania publicznego wynikające z globalnych trendów.

Treść rozdziału trzeciego obejmuje opis procedury oraz wyniki systematycznego przeglądu literatury, przedstawiając rozwój badań nad przedsiębiorczością publiczną, w tym charakterystykę przedsiębiorczości organizacyjnej, orientacji przedsiębiorczej i podejść do pomiaru tego zjawiska. Omówiono także teoretyczne aspekty przedsiębiorczości publicznej w różnych ujęciach badawczych. Niemniej jednak, przedstawiony opis procedury przeglądu literatury budzi pewne zastrzeżenia, które zostały szczegółowo omówione w części c) (metodyka badań) recenzji. W tym miejscu warto dodatkowo zauważyć, że wyszukiwanie literatury oparto na jednym hasle kluczowym – „*public entrepreneurship*” – co, mimo uzyskania obszernego zbioru ponad 4500 publikacji, niesie ryzyko pominięcia opracowań wykorzystujących alternatywne terminy, takie jak „*entrepreneurial governance*”, „*public sector entrepreneurship*” czy „*entrepreneurial orientation in public management*”. Uwzględnienie takich wariantów mogłoby wzbogacić przegląd o bardziej zróżnicowane podejścia teoretyczne i empiryczne. Jednocześnie w rozdziale brakuje wymiernego wskazania, jaki odsetek analizowanych prac dotyczy polskiego lub regionalnego kontekstu. Choć zagadnienia te zostały poruszone w pracy, liczba publikacji dotyczących Polski i Europy Środkowo-Wschodniej nie została wyraźnie wyszczególniona, co utrudnia ocenę stopnia eksploracji tych obszarów. Argumentacja podnosząca niedostatek rozpoznania naukowego przedsiębiorczości publicznej na poziomie lokalnym jest trudna do oceny w zestawieniu z imponującą liczbą analizowanych pozycji. Włączenie bardziej precyzyjnych danych o publikacjach z tego regionu mogłoby zwiększyć przejrzystość analizy.

W rozdziale czwartym przedstawiono analizę uwarunkowań przedsiębiorczości publicznej w administracji samorządowej, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego kontekstu. Omówiono kluczowe czynniki wpływające na rozwój przedsiębiorczości publicznej, takie jak kultura organizacyjna, transformacja cyfrowa oraz izomorfizm instytucjonalny. Wyraźnie zarysowano specyfikę urzędów administracji samorządowej w kontekście ich ustroju oraz różnorodnych wyzwań związanych z zarządzaniem publicznym. Transformacja cyfrowa została trafnie przedstawiona jako czynnik znacząco wpływający na innowacyjność i modernizację działań administracyjnych. Jednak brak wyodrębnienia osobnego bardziej szczegółowego podrozdziału w pełni poświęconego gminom, jako kluczowym jednostkom administracji lokalnej, osłabia siłę argumentacji. Gminy, jako główny obszar zainteresowania pracy, zostały potraktowane jako część szerszego opisu administracji samorządowej, co nie w pełni oddaje ich specyfikę i znaczenie w kontekście przedsiębiorczości publicznej. Ponadto, w analizie uwarunkowań występuje nierównowaga – transformacja cyfrowa została omówiona szczegółowo, podczas gdy kultura organizacyjna czy mechanizmy izomorfizmu instytucjonalnego w bardziej ograniczonym zakresie. Rozdział, choć wnosi istotny wkład w zrozumienie kontekstu funkcjonowania przedsiębiorczości publicznej, mógłby zyskać na bardziej zrównoważonej analizie przedstawionych uwarunkowań oraz wyraźniejszym uwypukleniu specyfiki gmin jako kluczowych podmiotów badań.

W rozdziale piątym przedstawiono opis metodyki badań. Uwagi dotyczące zawartych w nim treści ujęto w punkcie b i c niniejszej recenzji. Wyniki przeprowadzonych badań empirycznych zaprezentowano i omówiono w rozdziale szóstym opracowania. Wyniki te zostały zaprezentowane w sposób uporządkowany, obejmując analizę poziomu przedsiębiorczości publicznej oraz identyfikację związków między uwarunkowaniami, wymiarami

przedsiębiorczości (innowacyjnością, proaktywnością, podejmowaniem ryzyka) a tworzeniem wartości publicznej dla interesariuszy. Przedstawiono także różnice wyników w zależności od specyfiki gmin, uwzględniając ich typ (miejskie, miejsko-wiejskie, wiejskie) oraz wielkość, co pozwala na uchwycenie specyfiki lokalnej administracji samorządowej. Na uwagę zasługuje zastosowanie zaawansowanych metod analizy danych, takich jak modelowanie równań strukturalnych (SEM) z wykorzystaniem SMART-PLS 4, analizę regresji, co pozwoliło na ocenę trafności modelu teoretycznego i weryfikację hipotez badawczych. Jednakże zawarta w opracowaniu dyskusja uzyskanych wyników pozostawia niedosyt. Analiza ogranicza się głównie do potwierdzania bądź odrzucania hipotez, bez pogłębionej refleksji nad ich znaczeniem w szerszym kontekście teoretycznym i praktycznym.. Przykładem jest hipoteza dotycząca otoczenia systemowego, której wpływ na wartość dla interesariuszy okazał się nieistotny w analizie bezpośredniej, ale istotny w mediacji poprzez przedsiębiorczość publiczną. Tego rodzaju wynik wymagałby rozwiniętej refleksji nad potencjalnymi przyczynami, np. specyfiką polskiego kontekstu, ograniczeniami instytucjonalnymi czy możliwymi brakami w pomiarze zmiennych. W pracy nie odwołano się do teorii, takich jak teoria instytucjonalna czy zasobów i zdolności dynamicznych, które mogłyby pomóc zrozumieć takie rezultaty. Dyskusja wyników nie konfrontuje ich w wystarczającym stopniu z istniejącą literaturą. W pracy przywołano jedynie wybrane badania wspierające uzyskane wyniki, bez szerszej analizy możliwych sprzeczności czy różnic między krajowymi a międzynarodowymi kontekstami. Implikacje teoretyczne i praktyczne zostały zarysowane, jednak w dość ograniczonym zakresie. Na poziomie teoretycznym praca podkreśla znaczenie mediacji przedsiębiorczości publicznej w tworzeniu wartości dla interesariuszy, co stanowi istotny wkład w badania nad sektorem publicznym. Jednak wkład ten ma ograniczony zasięg ze względu na brak szerokiej konfrontacji wyników z literaturą międzynarodową. Implikacje praktyczne skupiają się głównie na polskim kontekście i dotyczą zaleceń dla administracji gminnej, takich jak rozwój kultury organizacyjnej czy lepsze zarządzanie zasobami ludzkimi. Brakuje jednak bardziej szczegółowych wskazówek dotyczących adaptacji wyników w innych krajach lub organizacjach publicznych, co mogłoby nadać pracy bardziej uniwersalny charakter. Podsumowując, rozdział szósty spełnia podstawowe funkcje analizy wyników i weryfikacji hipotez, ale nie wykorzystuje w pełni potencjału do rozwinięcia głębszej dyskusji wyników w ujęciu teoretycznym i aplikacyjnym. Rozwinięcie tych aspektów, szczególnie poprzez bardziej kompleksową dyskusję wyników oraz ich znaczenia w skali międzynarodowej, mogłoby znacząco zwiększyć wartość naukową tej części pracy.

Wydział Zarządzania

i Komunikacji Społecznej

Instytut

Przedsiębiorczości

W świetle przedstawionej oceny i uwag stwierdzam, że przedstawione osiągnięcie dostarcza nową wiedzę, zwłaszcza w kontekście polskiej administracji samorządowej, oferując wartościowe ramy teoretyczne i aplikacyjne dla dalszych badań. Jakkolwiek, jej potencjał nie został w pełni wykorzystany w zakresie pogłębionej refleksji nad znaczeniem wyników w szerszym kontekście. Niemniej, mając na uwadze całość treści ujętej w publikacji, w mojej opinii wskazane osiągnięcie naukowe w postaci monografii pt. *Koncepcja oceny przedsiębiorczości publicznej w urzędach administracji samorządowej* wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauk o zarządzaniu i jakości w stopniu wystarczającym.

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

Wniosek: Drugi wymóg ustawowy został spełniony.

5. Kryterium III – ocena aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej (art. 219 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce)

Wydział Zarządzania
i Komunikacji Społecznej

Instytut
Przedsiębiorczości

Dr Angelika Wodecka-Hyjek aktywnie uczestniczyła w projektach badawczych, obejmujących zarówno badania statutowe, jak i projekty aplikacyjne z komponentem naukowo-badawczym. W ramach badań statutowych, realizowanych na Uniwersytecie Ekonomicznym w Krakowie, uczestniczyła w 16 projektach zespołowych dotyczących m.in. zarządzania kompetencjami pracowniczymi, nowoczesnych metod organizacji i zarządzania oraz rozwoju kapitału organizacyjnego. Badania te były prowadzone przez Katedrę Metod Organizacji i Zarządzania. Poza badaniami statutowymi Habilitantka brała również udział w wewnętrznym projekcie interdyscyplinarnym UEK: „Społeczno-gospodarcze konsekwencje czwartej rewolucji przemysłowej”, realizowanym w ramach Regionalnej Inicjatywy Doskonałości (2019–2022), pełniąc rolę wykonawcy tematu związanego z e-innowacjami w administracji publicznej. Ponadto, dr Angelika Wodecka-Hyjek brała udział w projektach aplikacyjnych z komponentem naukowo-badawczym realizowanych we współpracy z innymi instytucjami naukowo-badawczymi – np. „PI NAWIKUS – Innowacyjna metoda monitoringu kontraktowanych usług społecznych” (2012–2015), z Fundacją GAP oraz Małopolską Szkołą Administracji Publicznej; „WiP – Współpraca i partycypacja NGO w przestrzeni Gminy Miejskiej Kraków” (2013–2015), realizowany z Fundacją Gospodarki i Administracji Publicznej oraz Gminą Miejską Kraków; „Systemowe wsparcie procesów zarządzania w JST” (2013–2015), realizowany we współpracy z Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji (liderem), Uniwersytetem Łódzkim, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim oraz Małopolską Szkołą Administracji Publicznej.

Przejawem istotnej aktywności naukowej realizowanej we współpracy z innymi uczelniami jest staż naukowy zrealizowany na Uniwersytecie Łódzkim w okresie od 22 kwietnia do 22 lipca 2021 roku. Staż odbył się w Katedrze Przedsiębiorczości i Polityki Przemysłowej oraz Katedrze Zarządzania Miastem i Regionem, pod opieką naukową dr hab. prof. UŁ Renaty Lisowskiej, dr hab. prof. UŁ Macieja Turały i dr hab. prof. UŁ Jarosława Ropęgi. Efektem stażu było dokończenie prac związanych z przygotowaniem monografii habilitacyjnej oraz uzyskanie konsultacji merytorycznych dotyczących tematyki przedsiębiorczości publicznej.

Oprócz staży, Habilitantka wskazała także szersze spektrum form współpracy z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami akademickimi. latach 2007-2014 uczestniczyła w seminariach naukowych organizowanych przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie oraz Uniwersytet Łódzki, podejmując tematykę zarządzania w warunkach dynamicznych zmian. W efekcie tej współpracy powstały publikacje poświęcone m.in. determinantom outsourcingu w administracji samorządowej, odpowiedzialności społecznej w sektorze publicznym. Dr Angelika Wodecka-Hyjek angażowała się również w projekty badawcze realizowane we współpracy z Fundacją Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej, takie jak „WiP – Współpraca i partycypacja NGO” oraz „PI NAWIKUS”, których celem było doskonalenie jakości usług publicznych oraz współpracy samorządu z organizacjami pozarządowymi. Wynikiem tych badań były opracowania wdrażające praktyczne narzędzia monitoringu i optymalizacji usług społecznych. Od 2015 roku Habilitantka rozwija aktywną współpracę międzynarodową, m.in. z Uniwersytetem w Żylinie (Słowacja), Uniwersytetem w Mariborze (Słowenia), Uniwersytetem Partenopy w Neapolu (Włochy), Katolickim Uniwersytetem w Áwili (Hiszpania) oraz Uniwersytetem Ivano Franko we Lwowie (Ukraina). Realizowała badania nad orientacją

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4
PL 30-348 Kraków
tel. +48(12) 664 5579
tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

przedsiębiorczą, współpracą administracji publicznej z sektorem non-profit, cyfryzacją jednostek administracji publicznej oraz odpornością przedsiębiorczą w sytuacjach kryzysowych. W latach 2019-2022 uczestniczyła w projekcie „E-innowacje w rozwoju jednostek administracji publicznej” realizowanym we współpracy z Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie, czego rezultatem były publikacje indeksowane w bazie Scopus.

Oceniając aktywność naukową Habilitantki należy wskazać na dorobek publikacyjny wypracowany po uzyskaniu stopnia doktora. Zgodnie z załączonym wykazem opublikowany dorobek ten obejmuje (oprócz monografii przedstawionej jako osiągnięcie naukowe) 7 współredakcji monografii, 55 rozdziałów w monografiach, w tym 28 we współautorstwie, 29 artykułów naukowych w czasopismach, z czego 6 przygotowano we współautorstwie, 19 rozdziałów w materiałach konferencyjnych, w tym 6 we współautorstwie. Dla wszystkich współautorskich opracowań przedstawiono oświadczenia współautorów określające indywidualny wkład w powstanie publikacji. Należy jednak zauważyć, że w dorobku brak publikacji z Impact Factor, a liczba artykułów w międzynarodowych czasopismach naukowych jest bardzo ograniczona. Dominują rozdziały w monografiach, co wskazuje na preferowanie tego rodzaju formy publikacji kosztem artykułów naukowych, szczególnie w czasopismach o zasięgu międzynarodowym. Taki wybór publikacyjny znajduje odzwierciedlenie w relatywnie niskich poziomach wskaźników cytowań w bazach takich jak Scopus, Web of Science. Jednak należy podkreślić, że intensyfikacja współpracy międzynarodowej w ostatnich latach otwiera perspektywę poprawy widoczności dorobku naukowego Habilitantki.

Wydział Zarządzania
i Komunikacji Społecznej

Instytut
Przedsiębiorczości

Dr Angelika Wodecka-Hyjek lokuje swoje prace w ramach pięciu głównych nurtów badawczych dotyczących zarządzania organizacjami publicznymi i non-profit oraz nowoczesnych koncepcji zarządzania w zmieniającym się otoczeniu społeczno-gospodarczym. Jej badania koncentrują się na efektywności outsourcingu w sektorze publicznym, współpracy administracji z organizacjami non-profit, rozwoju organizacji uczących się oraz wdrażaniu innowacyjnych narzędzi e-administracji. Dodatkowo podejmuje problematykę odporności przedsiębiorczej oraz analizę rynku pracy i kompetencji zawodowych, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnialności kobiet. Całość dorobku opiera się na spójnym materiale badawczym, upowszechnionym w licznych publikacjach, co świadczy o konsekwencji i systematyczności podejmowanych badań.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w dokumentacji, dr Angelika Wodecka-Hyjek uczestniczyła w 69 konferencjach i seminariach naukowych. W przygotowanym zestawieniu uwzględniono co prawda 74 wydarzenia, jednak kilka pozycji odnosiło się do udziału w tej samej konferencji, lecz z więcej niż jednym referatem. W sposób czynny, tj. z wystąpieniem i/lub referatem, Habilitantka uczestniczyła w 55 konferencjach i seminariach, w tym 17 międzynarodowych, z czego 3 odbyły się za granicą. Ponadto, dr Angelika Wodecka-Hyjek pełni funkcję członkini zespołu redakcyjnego oraz sekretarza Komitetu Redakcyjnego czasopisma *Krakow Review of Economics and Management* od 2016 roku. Jest również członkinią Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego od 2019 roku.

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

Habilitantka wykazuje także istotną aktywność w zakresie współpracy z sektorem biznesu oraz instytucjami publicznymi. Dr Angelika Wodecka-Hyjek podejmowała się realizacji usług eksperckich oraz projektowych w obszarach związanych z wartościowaniem pracy, modelowaniem systemów taryfikacyjnych oraz opracowywaniem systemów premiowania pracowników. Współpracowała m.in. z Miejskim Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl

UNIWERSYTET
JAGIELLOŃSKI
W KRAKOWIE

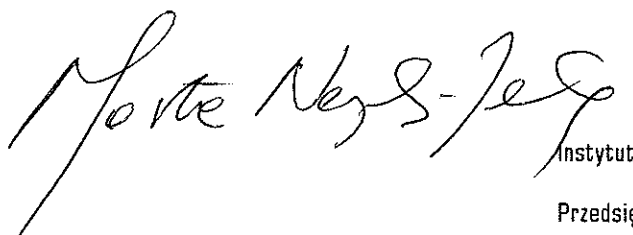
S.A. w Krakowie, Gminą Miejską Kraków oraz Krakowskim Holdingiem Komunalnym S.A. Projekty te obejmowały opracowanie modeli zarządzania i narzędzi wspierających efektywność organizacyjną, co stanowiło wkład w praktyczne doskonalenie procesów w sektorze publicznym

Wniosek: trzeci wymóg ustawy został spełniony.

Konkluzja

Wynik przeprowadzonej oceny wskazuje, że spełniono wszystkie kryteria wskazane w zapisach ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ. U. z 2018 r. poz. 1668 z późn. zm.). W związku z tym, popieram wniosek dr Angeliki Wodeckiej-Hyjek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.

Wydział Zarządzania
i Komunikacji Społecznej

Instytut
Przedsiębiorczości

ul. Prof. St. Łojasiewicza 4

PL 30-348 Kraków

tel. +48(12) 664 5579

tel. +48(12) 664 5578

www.przedsiębiorczosc.uj.edu.pl